

Hallottál már a Spartan Race-ről? Ha igen, ugorj lejjebb egy bekezdéssel, ha nem, egy kicsit képbe hozunk. Ez **egy akadályokkal teletűzdelt futóverseny**, amely leginkább a katonai kiképzőtáborokra hasonlít. A versenyzők szögesdrót alatt kúsznak, sárban dagonyáznak, falat másznak, tüzet ugranak át, hogy csak egy párat említsünk a verseny akadályai közül. A Spartan Racenak három típusa létezik: a sprint (minimum 5 kilométer és 20 akadály), a super (min. 13 km és 25 akadály) és a beast verseny (min. 20 km és 30 akadály).

Utóbbi kategóriában rendeztek Európa-bajnokságot Andorrában, amelynek elit versenyére **Ilyés Lóránd**

, a

Feel Good Sportegyesület

elnöke is kvalifikálta magát Kazincbarcán, ahol a legjobb 10 között tudott végezni.

Kovács Zsuzsanna, Balázs Hajnalka, Nagy Csaba, Bara Hunor

és

László Szilárd

is képviselte Székelyföldet a versenyen, ők viszont nem elit, hanem kompetitív kategóriában indultak. Ilyés úgy tudja, ő volt az egyetlen az országból az elitek között.

Erre nem lehet felkészülni

A Feel Good Sportegyesület elnöke elmondta, főleg terepfutással készültek a versenyre, és teremben funkcionális edzéseket is végeztek, de igazából **csak a versenyekről tudnak**

tapasztalatokat hozni, mert annyira egyediek az akadályok

. „Annyira furfangos technikai akadály, amivel eddig nem találkoztunk volna, nem volt, csak olyan mászó feladat, ami eltért az eddigiektől" – mondta Lóri, akinek a legnagyobb gondot a cipelős feladatok okozták a versenyen, főként a körülmények miatt.

„Tudni kell, hogy jóval 2000 méter fölötti magaslapon volt a pálya, havas is volt, nagyon meredek dombokkal, sziklás részekkel tarkítva, emiatt azok a cipelős feladatok, amik lent nem okoznak akkora gondot, most nagy kihívást jelentettek. 20-30 kilókat cipelünk ilyenkor körülbelül" – magyarázta.

Combig merültek

Nemcsak Lóri, mindegyikük azt érezte, hogy technikailag nem volt olyan kemény a verseny, viszont **a magasság miatt jóval nehezebben ment a futás**, pláne, hogy rendszeresen nem is tudnak ilyen körülmények között gyakorolni. Félték tőle, hogy a 0 Celsius-fokos hőmérsékletben netán egy tóba vezeti őket a verseny útvonala, de csupán vizes árkok voltak, amelyekben nem nyakig, csak combig kellett elmerülni. A hó megmaradt a verseny napjára, de kitisztult az idő, Lóri elmondása szerint ezzel is nagy szerencsájük volt.

„Végig úgy éreztem, hogy nem úgy megy, ahogy kellene, sokkal **nagyobb erőfeszítést kellett tegyek, hogy úgy teljesítsek, ahogy általában**

. Mindegyikünk a középmezőnyben végzett, de nem is volt célunk egyértelműen, hogy elől legyünk. A versenyt 2 óra 44 perces idővel nyerték, én 3 óra 24 alatt értem be. Tapasztalatot szereztünk, az volt a fő cél, hogy egészségesen befejezzük, elégedettek vagyunk mindannyian" – mesélte portálunknak a Feel Good elnöke.